

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 457

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 17 mai 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 716 din 12 decembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (6) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, ale art. 20 alin. (1) lit. c) și alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, precum și ale art. 74 din Normele metodologice de aplicare unitară a dispozițiilor legale privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.375/2006	2-6	forestier proprietate privată aparținând Obștii Horezu — Căpățâna, Unitatea de Producție I Horezu — Căpățâna, județul Gorj	11
Decizia nr. 42 din 30 ianuarie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	6-10	2.863. — Ordin al ministrului culturii pentru completarea anexei la Ordinul ministrului culturii și identității naționale nr. 2.797/2017 privind stabilirea tipurilor de intervenții asupra monumentelor istorice, a imobilelor din zonele de protecție a acestora sau din zonele protejate care afectează în mică măsură substanța istorică și/sau sunt temporare și a condițiilor în care se pot emite avize fără consultarea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, respectiv a comisiilor zonale ale monumentelor istorice	12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
287. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului		3.756. — Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul „Ferdinand I” din comuna Măneciu, județul Prahova	13
		3.759. — Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Questfield” din orașul Voluntari, județul Ilfov	14
		4.305. — Ordin al ministrului educației privind aprobarea Metodologiei pentru utilizarea sumelor din finanțarea de bază într-un procent de maximum 10% pentru cheltuieli de investiții în beneficiul procesului educațional, de cercetare, inovare și antreprenariat	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 716**

din 12 decembrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (6) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, ale art. 20 alin. (1) lit. c) și alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, precum și ale art. 74 din Normele metodologice de aplicare unitară a dispozițiilor legale privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.375/2006

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina-Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (6) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, ale art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, precum și ale art. 74 din Normele metodologice de aplicare unitară a dispozițiilor legale privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.375/2006, excepție ridicată de Aurelia Fădur și Daniel Fădur în Dosarul nr. 29.100/3/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 99D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorii excepției au depus la dosar concluzii scrise, prin care solicită admiterea acesteia, precum și corespondență prin poștă electronică pentru dovedirea celor afirmate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 din Normele metodologice de aplicare unitară a dispozițiilor legale privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.375/2006, și, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (6) din Legea nr. 248/2005 și ale art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005. În acest sens arată că este firesc ca cetățeanul român care optează pentru stabilirea domiciliului în altă țară să predea vechiul act de identitate deoarece acesta nu mai corespunde realității, așa cum cere art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005. Totodată, art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 stabilește principiul libertății în alegerea domiciliului și al unicității acestuia, astfel încât identificarea cu vechiul document nu mai este

posibilă. Autoritatea competentă nu ar putea să elibereze niciun act de identitate în care să fie trecut domiciliul din străinătate deoarece, așa cum rezultă din art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005, evidența cetățenilor români prin sistemul național de înregistrare și actualizare a datelor cu caracter personal are în vedere cunoașterea numărului, structurii și mișcării populației pe teritoriul țării, iar alin. (3) al art. 2 prevede același criteriu și pentru cei care domiciliază în străinătate, respectiv ultimul domiciliu avut pe teritoriul național. Deși pașaportul nu se regăsește în enumerarea actelor de identitate prevăzute de art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005, acesta este un document de călătorie care, potrivit art. 6 din Legea nr. 248/2005, face dovada identității, cetățeniei și calității titularului atât în țară, cât și în străinătate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 14 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 29.100/3/2018, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (6) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, ale art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, precum și ale art. 74 din Normele metodologice de aplicare unitară a dispozițiilor legale privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.375/2006.** Excepția a fost ridicată de Aurelia Fădur și Daniel Fădur într-o cauză având ca obiect obligarea Direcției Generale de Evidență a Persoanelor — Municipiul București să elibereze acte de identitate în care să fie trecut adresa domiciliului acestora în străinătate.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia arată, în esență, că domiciliază stabil într-un stat membru al Uniunii Europene. În anul 2018 s-au adresat autorității competente din România pentru eliberarea unor cărți de identitate în care să apară domiciliul legal din respectivul stat. Cu privire la situația cetățenilor români cu domiciliul legal în alt stat, în răspunsul primit de la autoritatea competentă s-a arătat că aceștia trebuie să predea cartea de identitate și vor obține un pașaport cu mențiunea „cetățean român cu domiciliul în străinătate”. Autorii consideră însă că singurul act de identitate îl reprezintă cartea de identitate, iar nu pașaportul menționat, care este doar un document de călătorie. Odată cu renunțarea la domiciliul din România li se cere să renunțe la actul de identitate și să rămână în posesia unui document de călătorie pe baza căruia, la revenirea în țară, nu pot vota, nu pot semna acte

notariale, adică nu pot încheia niciun document în formă autentică, nu pot participa la încheierea de acte succesoriale, nu pot închiria o locuință, nu se pot legitima în fața instanțelor de judecată, nu se pot asocia în cadrul societăților comerciale, nu pot deschide conturi bancare, nu pot conduce vehicule în România deoarece la un eventual control trebuie prezentat actul de identitate, nu pot divorța, nu se pot căsători, în cele mai multe cazuri nu pot închiria o mașină și nu se pot caza la hotel. Autorii fac referire și la alte inconveniente care rezultă din situația lor personală — cum ar fi, spre exemplu, obținerea vizelor pentru țări care nu sunt membre ale Uniunii Europene, care îi blochează în orașul în care sunt situate ambasadatele până la obținerea respectivelor vize în lipsa unei cărți de identitate cu care să poată călători. De asemenea, schimbarea pașaportului sau pierderea acestuia îi pune în imposibilitate de deplasare în lipsa unei cărți de identitate, ceea ce aduce atingere art. 17 din Constituție.

7. Totodată, obținerea unei cărți de identitate provizorii ridică atât probleme tehnice, cât și probleme de legalitate deoarece autorii trebuie să găsească pe cineva care să declare că îi ia în spațiu, deși nu vor locui efectiv în spațiul respectiv. Retragera actului de identitate reprezintă în sine retragerea unor drepturi conferite de cetățenia română, precum și o atingere adusă art. 1 alin. (3) și art. 6 și 7 din Constituție.

8. Autorii mai arată că între cetățenii români cu domiciliul în România și cetățenii străini din țările membre ale Uniunii Europene care nu au trecut domiciliile în cărțile de identitate, pe de-o parte, și cetățenii români cu domiciliul în străinătate, pe de altă parte, se creează o gravă inegalitate. În timp ce prima categorie de cetățeni poate călători doar pe baza cărții de identitate, în momentul în care solicită acordarea vizelor sau schimbarea pașaportului, cetățenii români cu domiciliul în străinătate care domiciliază pe o insulă rămân blocați în localitatea în care se află ambasadatele sau consulatul până la eliberarea unui nou pașaport, ceea ce aduce atingere art. 11, 25 și 148 din Constituție coroborate cu Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1.612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE. De asemenea, cetățenii români din prima categorie se pot asocia cu un cetățean român în scopul înființării unei societăți, pot merge la orice bancă din România pentru a deschide un cont bancar doar cu cartea de identitate și/sau pașaportul, pe când cetățenii români cu domiciliul în străinătate nu pot face acest lucru decât cu o carte de identitate provizorie. De asemenea, cetățenii români cu domiciliul în străinătate nu pot vota în România cu pașaportul, ci numai pe baza cărții de identitate, ceea ce aduce atingere art. 36 din Constituție.

9. Prin textele de lege criticate sunt încălcate și prevederile art. 1, 5—8, 12, 13 și 15 din Declarația Universală a Drepturilor Omului prin raportare la art. 20 din Constituție, precum și art. 53 din Constituție prin restrângerea dreptului la actul de identitate al autorilor.

10. Aplicarea prevederilor legale criticate are drept consecință faptul că milioanele de români care, în fapt, au domiciliul în străinătate rămân în posesia cărții de identitate unde apare un domiciliu fictiv din România.

11. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece, potrivit art. 6 alin. (4) din Legea nr. 248/2005, pașaportul face dovada identității, cetățeniei, calității, precum și a dreptului titularului de a călători în străinătate. Deși pașaportul nu este un act de identitate în sensul art. 12 alin. (3) din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 97/2005, acesta face dovada identității și a cetățeniei reclamantilor, aceștia putându-se legitima cu pașaportul atât în țară, cât și în străinătate, contrar susținerilor invocate.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse de autorii excepției, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, așa cum a fost reținut în încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 34 alin. (6) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 29 iulie 2005, cu modificările aduse prin art. I pct. 22 din Legea nr. 175/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 11 iunie 2013, ale art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 719 din 12 octombrie 2011, precum și ale art. 74 din Normele metodologice de aplicare unitară a dispozițiilor legale privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.375/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 17 octombrie 2006.

16. Din examinarea notelor scrise depuse de autorii excepției, Curtea reține că, în realitate, obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 34 alin. (6) din Legea nr. 248/2005, ale art. 20 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 și ale art. 74 din Normele metodologice de aplicare unitară a dispozițiilor legale privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.375/2006, care aveau următorul cuprins:

— Art. 34 alin. (6) din Legea nr. 248/2005: *„Cetățeanul român care și-a stabilit domiciliul în străinătate are obligația ca, la înmânarea pașaportului simplu electronic ori a unui pașaport simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu, să predea actul de identitate care atestă existența domiciliului în România, emis de autoritățile române.”;*

— Art. 20 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005: *„(1) Cartea de identitate provizorie se eliberează în următoarele cazuri: [...] c) în cazul cetățenilor români cu domiciliul în străinătate, care locuiesc temporar în România;*

(2) Termenul de valabilitate a cărții de identitate provizorie este de un an.”;

— Art. 74 din Normele metodologice de aplicare unitară a dispozițiilor legale privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.375/2006: *„Cetățenii români domiciliați în*

străinătate, care doresc să intre în posesia unei cărți de identitate provizorii, în care să fie înscrisă reședința din România, unde locuiesc temporar, depun Cererea pentru eliberarea actului de identitate cetățenilor români cu domiciliul în străinătate și reședința în România, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 18, la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor pe raza căruia au reședința, la care anexează următoarele documente:

a) pașaportul, aflat în termen de valabilitate, care atestă statutul de cetățean român domiciliat în străinătate, original și copii ale filei informatizate și ale filelor destinate aplicării vizelor și ștampilelor autorităților de frontieră, precum și copii ale acelorași file ale pașaportului străin pentru situația în care solicitantul a intrat în țară cu un document de călătorie emis de o autoritate străină;

b) certificatul de naștere și/sau de căsătorie, eliberate de oficiile de stare civilă române, original și copie;

c) hotărârea de divorț definitivă și irevocabilă, după caz, original și copie; condițiile de formă și conținut ale hotărârilor judecătorești pronunțate în străinătate sunt cele prevăzute la art. 61 alin. (2);

d) dovada adresei de reședință din România;

e) două fotografii mărimea 3/4 cm, având la bază o bandă albă de 7 mm;

f) chitanța reprezentând contravaloarea cărții de identitate provizorii;

g) documentul cu care se face dovada achitării, în condițiile legii, a taxei extrajudiciare de timbru.”

17. Ulterior sesizării instanței de contencios constituțional, art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 a fost modificat prin art. I pct. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2023 pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții privind evidența persoanelor și cartea electronică de identitate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 31 ianuarie 2023, păstrând soluția legislativă criticată. În prezent, dispozițiile art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 au următorul cuprins: „(2) Termenul de valabilitate a cărții de identitate provizorii este de: a) un an, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a)—c) și e)”.

18. Hotărârea Guvernului nr. 1.375/2006 a fost abrogată prin art. 7 lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 295/2021 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitară a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, precum și pentru stabilirea formei și conținutului actelor de identitate, ale dovezii de reședință și ale cărții de imobil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 29 martie 2021.

19. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate aduc atingere următoarelor prevederi constituționale: art. 1 alin. (3) referitor la valorile supreme ale statului român, art. 6 — Dreptul la identitate, art. 7 — Românii din străinătate, art. 11 — Dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 — Egalitatea în drepturi, art. 17 — Cetățenii români în străinătate, art. 20 — Tratatul internațional privind drepturile omului, art. 25 — Libera circulație, art. 36 — Dreptul de vot, art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 148 — Integrarea în Uniunea Europeană. Se încalcă și art. 1, 5—8, 12, 13 și 15 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că art. 74 din Normele metodologice de aplicare unitară a dispozițiilor legale privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.375/2006, nu poate forma obiectul controlului efectuat de Curtea Constituțională. Potrivit dispozițiilor

art. 146 lit. d) teza întâi din Constituție, Curtea Constituțională „hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial”. În aplicarea acestei dispoziții constituționale, art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, prevede că instanța de contencios constituțional „decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”. Așadar, Curtea reține că textul menționat nu poate constitui obiect al controlului de constituționalitate, astfel că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, urmând a fi respinsă ca atare.

21. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (6) din Legea nr. 248/2005 și ale art. 20 alin. (1) lit. c) și alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005, Curtea observă că acestea reglementează cu privire la obligația cetățenilor români posesori ai unui pașaport cu menționarea țării de domiciliu de a preda actul de identitate care atestă domiciliul în România și cu privire la eliberarea cărții de identitate provizorii cetățenilor români cu domiciliul în străinătate și la termenul acesteia de valabilitate.

22. Curtea constată că obiectul cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate îl constituie „obligarea pârâtei Direcția Generală de Evidență a Persoanelor Municipiul București să elibereze acte de identitate în care să fie trecută și înregistrată adresa legală a domiciliului din străinătate”.

23. Curtea reține că efectul unei decizii de declarare a neconstituționalității textelor de lege criticate este, pe de-o parte, acela că nu va mai exista obligația ca cetățenii români posesori ai unui pașaport cu menționarea țării de domiciliu să predea actul de identitate care atestă domiciliul în România, rămânând atât în posesia pașaportului în care se face mențiunea țării de domiciliu, cât și a cărții de identitate în care este trecut domiciliul din România. Pe de altă parte, un alt efect este acela că nu se vor mai putea elibera cărți de identitate provizorii cetățenilor români cu domiciliul în străinătate.

24. Or, Curtea reține că o decizie de admitere cu efectele menționate nu are nicio incidență în legătură cu finalitatea urmărită prin acțiunea formulată, și anume eliberarea în privința cetățenilor români cu domiciliul în străinătate a unor acte de identitate care să cuprindă mențiunea domiciliului lor din străinătate.

25. Curtea observă că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional „decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]”. Referitor la condiția de admisibilitate privind relevanța unei excepții de neconstituționalitate, în jurisprudența sa Curtea a reținut că prima teză a art. 146 lit. d) din Constituție, privind excepția de neconstituționalitate ridicată în fața unei instanțe judecătorești sau de arbitraj comercial, reglementează un control de constituționalitate a posteriori, concret și incident, ce presupune sine qua non existența unui litigiu în cadrul căruia să se invoce neconstituționalitatea unor acte normative de reglementare primară care să aibă legătură cu soluționarea acestuia (a se vedea Decizia nr. 793 din 6 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 253 din 2 aprilie 2019, paragraful 14). Acest control de constituționalitate este a posteriori pentru că vizează acte normative de reglementare primară intrate în vigoare. Este un control concret pentru că pornește de la un litigiu concret, aflat pe rolul unei instanțe judecătorești, aceasta din urmă sesizând judecătorul constituțional doar cu soluționarea chestiunii de

constituționalitate, adică a raportului abstract de conformitate a actului de reglementare primară cu Constituția. În sfârșit, acesta este un control incident, pentru că apare în cadrul unui litigiu pendinte pe rolul unei instanțe judecătorești, dar nu poate fi soluționat de aceasta, ci trebuie deferit Curții Constituționale, care îl va soluționa fără a cunoaște sau interveni pe fondul cauzei litigioase care l-a determinat. Însă Curtea Constituțională nu poate analiza conformitatea unor acte normative cu Constituția în absența unei legături relevante între textul de lege criticat și procesul pendinte. Prin urmare, Curtea a constatat că, de principiu, condiționarea sesizării sale cu o excepție de neconstituționalitate de legătura dispoziției legale criticate cu soluționarea cauzelor reprezintă un aspect esențial al acestui tip de control de constituționalitate (a se vedea Decizia nr. 793 din 6 decembrie 2018, precitată, paragraful 19).

26. Curtea reține că prin critica formulată autorii doresc modificarea și completarea legii în sensul introducerii unui nou act de identitate, care să ateste cetățenia română și să cuprindă domiciliul acestora din străinătate. Având în vedere că, potrivit art. 61 alin. (1) din Constituție, Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării și că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, excepția de neconstituționalitate va fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

27. Cu privire la alegațiile autorilor excepției potrivit cărora, la revenirea în țară, cetățenii români posesori ai unui pașaport simplu electronic ori ai unui pașaport simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu nu pot vota în țară, nu pot semna acte notariale, adică nu pot încheia niciun document în formă autentică, nu pot participa la încheierea de acte succesoriale, nu pot închiria o locuință, nu se pot legitima în fața instanțelor de judecată, nu se pot asocia în cadrul societăților comerciale, nu pot deschide conturi bancare, nu pot conduce vehicule în România deoarece la un eventual control trebuie prezentat actul de identitate, nu pot divorța, nu se pot căsători, nu pot închiria o mașină și nu se pot caza la hotel, în măsura în care aceste alegații vizează încălcarea unui drept constituțional, Curtea face următoarele observații.

28. Pașaportul simplu electronic sau pașaportul simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu, reglementat prin art. 34 din Legea nr. 248/2005, se eliberează cetățeanului român care și-a stabilit domiciliul în străinătate atunci când se află în una dintre următoarele situații: a dobândit un drept de ședere pentru o perioadă de cel puțin un an sau, după caz, i s-a prelungit succesiv dreptul de ședere, în decurs de un an, pe teritoriul statului respectiv; a dobândit un drept de ședere pe teritoriul statului respectiv, în scopul reunificării familiale cu o persoană care domiciliază pe teritoriul aceluși stat; a dobândit un drept de lungă ședere sau, după caz, un drept de ședere permanentă pe teritoriul statului respectiv; a dobândit cetățenia statului respectiv; a dobândit un drept de muncă ori este înscris într-o instituție privată sau publică cu scopul principal de a urma studii, inclusiv de formare profesională.

29. Situațiile enunțate presupun dobândirea unor drepturi atestate prin acte eliberate de statul în care cetățeanul român și-a stabilit domiciliul. În acest caz, cetățeanul român va deține, pe lângă pașaportul simplu electronic sau pașaportul simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu, și acte eliberate de statul în care domiciliază care atestă situațiile enumerate mai sus.

30. Potrivit art. 12 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005, prin *act de identitate* se înțelege cartea de identitate, cartea de identitate simplă, cartea electronică de identitate, cartea de identitate provizorie și buletinul de identitate, aflate în termen de valabilitate, iar, potrivit art. 6 alin. (1) din Legea nr. 248/2005, pașaportul simplu electronic și pașaportul simplu temporar sunt documente de călătorie pe baza cărora cetățenii români pot călători în străinătate.

31. Legiuitorul a reglementat însă prin art. 6 alin. (4) din Legea nr. 248/2005 că documentele de călătorie prevăzute la alin. (1) sunt proprietatea statului român și fac dovada identității, cetățeniei, calității, precum și a dreptului titularului de a călători în străinătate.

32. Curtea observă astfel că pașaportul simplu electronic sau pașaportul simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu, chiar dacă nu sunt calificate de lege ca acte de identitate, ci ca documente de călătorie, fac dovada identității cetățeanului român. În condițiile în care prin lege se permite dovedirea identității unei persoane cu pașaportul, apariția în practică a unor situații în care este refuzată identificarea cu acest tip de document constituie o greșită aplicare a legii de către autoritățile în fața cărora cetățeanul se identifică.

33. Din studiul cadrului normativ în vigoare, Curtea observă că, potrivit art. 85 alin. (1) lit. b) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 19 martie 2018, părțile participante la actul notarial pot fi identificate de notarul public prin verificarea identității acestora, în vederea încheierii unui act sau îndeplinirii unei proceduri notariale, după caz, prin pașapoarte, „în condițiile legii”. Pentru a verifica dacă în practică este respectat dreptul persoanei de a fi identificată prin pașaport, Curtea a solicitat, cu Adresa nr. 7.645 din 24 octombrie 2023, o informare la Uniunea Națională a Notarilor Publici din România, care a transmis cu Adresa nr. 8.875 din 29 noiembrie 2023 că sintagma „în condițiile legii” anterior menționată trimite la prevederile art. 6 alin. (4) din Legea nr. 248/2005 potrivit cărora pașaportul face dovada identității și acesta poate servi la stabilirea identității persoanei numai când cetățeanul român și-a stabilit domiciliul în străinătate, interpretare întâlnită și în practica notarială.

34. Curtea mai observă că autorii mai susțin că nu se pot legitima în fața instanțelor de judecată cu pașaportul simplu electronic sau cu pașaportul simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu. Cu privire la acest aspect, Curtea a solicitat Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 7.644 din 24 octombrie 2023, jurisprudență din care să rezulte dacă s-a admis sau s-a respins identificarea părților cu pașaportul simplu electronic sau cu pașaportul simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu. Răspunzând solicitării, Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat jurisprudență, cu Adresa nr. 8.087 din 7 noiembrie 2023, din care rezultă că în fața acestei instanțe s-a permis identificarea unei părți cu pașaportul.

35. De asemenea, autorii afirmă că nu se pot asocia în cadrul societăților, afirmație care, dacă ar fi reală, ar încălca libertatea economică reglementată prin art. 45 din Constituție. Curtea a solicitat informații de la Oficiul Național al Registrului Comerțului asupra acestor aspecte, prin Adresa nr. 7.646 din 24 octombrie 2023, iar autoritatea respectivă a transmis prin Adresa nr. 8.001 din 6 noiembrie 2023 că au fost soluționate cereri de înregistrare în registrul comerțului în susținerea cărora au fost depuse astfel de pașapoarte, dar s-au solicitat și documente din care să rezulte adresa de domiciliu a persoanei solicitante.

36. Cât privește afirmația privind imposibilitatea de a se identifica cu pașaport la încheierea căsătoriei, Curtea constată că, potrivit informațiilor furnizate pe pagina de internet a Ministerului Afacerilor Externe, printre documentele necesare în vederea oficierei căsătoriei la consulat, în cazul în care viitorii soți sunt cetățeni români, se solicită dovada domiciliului sau a reședinței în circumscripția consulară a misiunii diplomatice/oficiului consular (cel puțin a unuia dintre viitorii soți) și documentele prin care se face dovada identității viitorilor soți (carte de identitate sau pașaport), în original, aflate în termen de valabilitate atât la data depunerii declarației, cât și la data oficierei căsătoriei.

37. Curtea observă, de asemenea, că votul poate fi exercitat potrivit art. 83 alin. (3) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea

Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, respectiv cetățenii români cu domiciliul în străinătate își pot exercita dreptul de vot la secțiile de votare organizate în străinătate, în baza pașaportului simplu, cu menționarea țării de domiciliu.

38. În final, cu privire la susținerile autorilor în sensul că locuiesc pe o insulă și în situația în care doresc obținerea unei

vize pentru a călători într-un stat care nu este membru al Uniunii rămân blocați în partea continentală până la obținerea vizei, Curtea observă că acestea nu sunt probleme de constituționalitate. Rezolvarea acestor situații de tranzit în interiorul aceleiași țări ține de respectivul stat în ceea ce privește emiterea unor acte care să permită deplasarea în interiorul său.

39. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (6) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, ale art. 20 alin. (1) lit. c) și alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, precum și ale art. 74 din Normele metodologice de aplicare unitară a dispozițiilor legale privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.375/2006, excepție ridicată de Aurelia Fădur și Daniel Fădur în Dosarul nr. 29.100/3/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 decembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina-Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 42

din 30 ianuarie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 88 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în

exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Simona Drăghinescu în Dosarul nr. 12.341/3/2019 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.428D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că interdicția prevăzută de textele de lege criticate este circumstanțiată scopului legii, astfel că nu se poate reține încălcarea exercițiului vreunui drept fundamental care să atragă incidența art. 53 din Constituție, invocat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 12.341/3/2019, **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 88 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Simona Drăghinescu într-o cauză având ca obiect acțiunea în anularea unui raport de evaluare prin care Agenția Națională de Integritate (ANI) a constatat starea de incompatibilitate cu privire la autoarea excepției, în calitatea sa de consilier județean.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 88 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, care stabilesc starea de incompatibilitate dintre funcția de consilier județean și cea de director general la o regie autonomă aflată în subordinea consiliului local, încalcă principiul proporționalității restrângerilor aduse drepturilor fundamentale, fiind lipsită de rațiune juridică și predictibilitate. Autoarea excepției arată că atribuțiile consiliului județean expres reglementate de lege nu interferează cu cele ale consiliului local, primul neavând nicio competență în ceea ce privește organizarea și funcționarea regiilor autonome de interes local aflate sub autoritatea consiliului local. Prin urmare, acest caz de incompatibilitate este disproporționat, lipsit de orice rațiune juridică sau interes practic și nu se încadrează în scopul avut în vedere de legiuitor la momentul reglementării incompatibilităților. Dacă în privința consilierilor locali incompatibilitatea acestora cu o altă funcție publică de decizie la o entitate publică sau privată se justifică prin împiedicarea posibilității de a obține unele avantaje din cea de-a doua funcție, astfel alterându-se climatul de onestitate și responsabilitate în care trebuie exercitată funcția publică, în cazul consilierilor județeni incompatibilitatea cu funcția de director general adjunct în cadrul unei regii autonome de interes local nu are și nici nu poate avea vreun impact în ceea ce privește exercitarea cu obiectivitate, onestitate și responsabilitate a funcției de consilier județean și nici nu este de natură să genereze vreun avantaj.

6. Dispozițiile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 sunt criticate din perspectiva sancțiunii stabilite în cazul constatării stării de incompatibilitate mai sus criticate, sancțiune ce constă în încetarea de drept a funcției publice și interdicția de a mai exercita o funcție publică aleasă timp de 3 ani, în cazul în care contestația împotriva raportului de evaluare întocmit de ANI este respinsă.

7. Autoarea excepției consideră că această sancțiune are consecințe extrem de grave și, fiind singura prevăzută de lege

pentru cazul de incompatibilitate expus anterior, ignoră principiul individualizării și proporționalității sancțiunii cu fapta săvârșită, ambele principii fiind componente ale principiului legalității. Sunt încălcate prevederile art. 53 din Constituție, întrucât sancțiunea vizată intervine automat, fără să fie parcursă vreo procedură de individualizare nici sub aspectul duratei, nici sub aspectul sferei funcționarilor cu privire la care operează decăderea, caracterul său *ope legis* fiind tranșat cu caracter obligatoriu prin Decizia nr. 69 din 9 octombrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

8. **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin normelor constituționale invocate. Nu se poate susține încălcarea principiului proporționalității din perspectiva art. 53 din Constituție deoarece încetarea de drept a mandatului de ales local este o consecință a încălcării regimului incompatibilităților pentru funcțiile de demnitate publică, iar înlăturarea acestei incompatibilități se poate face prin stabilirea situației anterioare, starea de incompatibilitate fiind un impediment în continuarea exercitării mandatului de ales local și un viciu al actelor adoptate în această calitate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă, pe de o parte, dispozițiile art. 88 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, astfel cum au fost modificate prin articolul unic pct. 6 din Legea nr. 128/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 7 iunie 2017, având și în prezent următoarea redactare: „(1) *Funcția de consilier local sau consilier județean este incompatibilă cu exercitarea următoarelor funcții sau calități: (...)*

d) *funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, asociat, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la regiile autonome și societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de interes județean ori înființate sau aflate sub autoritatea consiliului județean sau la regiile autonome și societățile reglementate de Legea nr. 31/1990,*

republicată, cu modificările și completările ulterioare, de interes național care își au sediul sau care dețin filiale în unitatea administrativ-teritorială respectivă, cu excepția reprezentanților în adunarea generală a acționarilor la societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a membrilor în consiliile de administrație ale unităților și instituțiilor de învățământ de stat sau confesionale și ale spitalelor publice din rețeaua autorităților administrației publice locale sau a altor reprezentanți ai instituțiilor publice din subordinea unităților administrativ-teritoriale sau la care unitatea administrativ-teritorială respectivă deține participație, în cazul consilierului local, respectiv la regiile autonome și societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de interes local înființate sau aflate sub autoritatea consiliului local, precum și la regiile autonome și societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de interes național care își au sediul sau care dețin filiale în unitatea administrativ-teritorială respectivă, cu excepția reprezentanților în adunarea generală a acționarilor la societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a membrilor în consiliile de administrație ale unităților și instituțiilor de învățământ de stat sau confesionale și ale spitalelor publice din rețeaua autorităților administrației publice locale sau a altor reprezentanți ai instituțiilor publice din subordinea unităților administrativ-teritoriale sau la care unitatea administrativ-teritorială respectivă deține participație, în cazul consilierului județean;”.

13. Totodată, **obiect al excepției de neconstituționalitate** îl formează și dispozițiile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, cu următorul conținut normativ: „(2) *Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate.*”

14. Normele constituționale menționate în motivarea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (3) și (5) cu referire la principiul legalității, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Analizând criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea reține, în ceea ce privește dispozițiile art. 88 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, că acestea sunt criticate pentru

neconstituționalitate deoarece instituie un caz de incompatibilitate lipsit de rațiune juridică între funcția de consilier județean și cea de director general adjunct la o regie autonomă aflată în subordinea consiliului local. Întrucât cele două autorități publice au competențe legale diferite, autoarea excepției consideră că această incompatibilitate este disproporționată și nu servește scopului Legii nr. 161/2003.

16. Curtea Constituțională observă că dispozițiile art. 88 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 sunt criticate în redactarea în prezent în vigoare, configurată prin articolul unic pct. 6 din Legea nr. 128/2017. Anterior acestei intervenții legislative, art. 88 alin. (1) lit. d) din aceeași lege prevedea următoarele: „(1) *Funcția de consilier local sau consilier județean este incompatibilă cu exercitarea următoarelor funcții sau calități: (...)* d) *funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, asociat, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la regiile autonome și societățile comerciale de interes local înființate sau aflate sub autoritatea consiliului local ori a consiliului județean respectiv sau la regiile autonome și societățile comerciale de interes național care își au sediul sau care dețin filiale în unitatea administrativ-teritorială respectivă;*”.

17. În această redactare, dispozițiile art. 88 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 au fost supuse controlului de constituționalitate, Curtea stabilind, prin Decizia nr. 91 din 3 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 25 mai 2015, și prin Decizia nr. 495 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857 din 24 noiembrie 2014, că acestea sunt constituționale prin raportare la prevederile art. 1 alin. (5), art. 120 și ale art. 121 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală. În esență, Curtea a reținut că textul criticat stabilește cu claritate incompatibilități specifice funcțiilor de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte sau vicepreședinte al consiliului județean, consilier local sau consilier județean, acestea reprezentând garanții ale exercitării funcției publice în condiții de imparțialitate și transparență decizională. Asemenea reglementări dau expresie voinței legiuitorului care a apreciat că funcțiile publice care obligă la transparența modului de utilizare și administrare a fondurilor publice sunt incompatibile cu funcțiile private, specifice mediului de afaceri, întrucât cumularea acestora ar putea duce la atingerea interesului public și a încrederii cetățenilor în autoritățile administrației publice.

18. Dispozițiile art. 88 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 nu au mai fost supuse controlului de constituționalitate în noua redactare configurată ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 128/2017, așa cum, nici în vechea redactare, acestea nu au fost analizate prin perspectiva unor critici asemănătoare celor formulate în cauza de față.

19. Potrivit expunerii de motive ce a însoțit în procedura de legiferare actul normativ devenit ulterior adoptării Legea nr. 128/2017, aceasta a urmărit punerea în acord a prevederilor Legii nr. 161/2003 cu litera și spiritul Legii administrației publice locale nr. 215/2001 (în prezent abrogată prin noul act normativ incident în materie — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019). În mod concret, s-a urmărit îndepărtarea acelor cazuri de incompatibilitate constatate în practică, în care primarul, consilierii locali sau consilierii județeni erau obligați, prin texte din Legea nr. 215/2001, să reprezinte unitatea administrativ-teritorială/autoritatea locală/județeană în cadrul unor consilii de administrație ale regiilor autonome sau societăți comerciale de

interes local ori județean, după caz, ca expresie a protejării intereselor comunității pe care o reprezintă în cadrul acestor structuri.

20. Prin urmare, comparativ cu vechea redactare, s-a dorit ca dispozițiile art. 88 alin. (1) lit. d) să exprime într-un mod mult mai clar și coerent sub aspectul armonizării legislației care sunt incompatibilitățile funcției de consilier local sau consilier județean față de, în general, diferite funcții din cadrul unor regii autonome și societăți reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, determinant fiind în stabilirea acestora criteriul autorității publice pe care alesul local o reprezintă. Așadar, pornind de la efectul său pozitiv, în sensul că stabilește compatibilitățile ale alesului local valabile exclusiv în raza unității administrativ-teritoriale pe care acesta o reprezintă, rezultă, *per a contrario*, că acesta nu este compatibil să exercite respectivele funcții în cadrul celorlalte unități administrativ-teritoriale.

21. Concret, consilierului local îi este permis să dețină anumite funcții în regii autonome și societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, de interes local, la fel cum îi este permisă calitatea de membru în consiliile de administrație ale unităților și instituțiilor de învățământ de stat sau profesionale și ale spitalelor publice din rețeaua autorităților administrației publice locale sau a altor reprezentanți ai instituțiilor publice din subordinea unităților administrativ-teritoriale ori la care unitatea administrativ-teritorială respectivă deține participație, însă îi este interzisă deținerea aceluiași funcții la regii autonome și societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, de interes județean sau național.

22. În mod simetric, consilierului județean îi este interzisă implicarea în diferite funcții în cadrul regiilor autonome și societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, de interes local sau național, fiindu-i permisă participarea numai la nivel județean, în virtutea calității sale de reprezentant al comunității care l-a ales, în aceleași funcții din cadrul unor regii autonome și societăți reglementate de Legea nr. 31/1990 sau ca membru al consiliilor de administrație al unor unități de învățământ ori spitale de stat din subordinea unităților administrativ-teritoriale sau la care unitatea administrativ-teritorială respectivă deține participație.

23. Prin urmare, dispozițiile art. 88 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 nu reglementează, după intrarea în vigoare a Legii nr. 128/2017, noi cazuri de incompatibilitate cu privire la funcția de consilier local sau consilier județean, ci le reiau, practic, pe aceleași, însă într-o redactare mai detaliată și adaptată legislației aplicabile, în general, funcțiilor publice eligibile. Textul stabilește în mod expres acele excepții care, anterior acestei intervenții legislative, puteau reprezenta situații de incompatibilitate generate practic de lipsa armonizării cadrului normativ în materie, reprezentând o eventuală cauză de litigii.

24. Având în vedere cele de mai sus, Curtea nu poate reține criticile autoarei excepției potrivit cărora este lipsită de sens stabilirea incompatibilității dintre funcția de consilier județean și cea de director general adjunct la o regie autonomă aflată în subordinea unui consiliu local doar pentru că atribuțiile celor două autorități publice — consiliul județean și consiliul local — sunt diferite, iar interesele acestora nu pot interfera. Regimul incompatibilităților pornește de la premisa ideală a exclusivității în exercitarea unei funcții publice eligibile, astfel încât situațiile în care este permisă deținerea concomitentă de către aceeași persoană a două funcții publice/calități diferite sunt expres determinate de lege ca excepții. Rolul fundamental al incompatibilităților nu este acela de a interzice desfășurarea unor diferite activități sau deținerea unor calități, ci de a proteja mandatul dobândit pentru exercitarea respectivei funcții publice

eligibile de orice interferență/influență de natură să pună la îndoială imparțialitatea, obiectivitatea, corectitudinea, responsabilitatea și transparența în exercitarea respectivei funcții, la rândul său aceasta servind unui interes public. Singura justificare pentru instituirea acestor excepții constă în calitatea persoanei care exercită funcția publică eligibilă (de consilier local sau consilier județean, în acest caz) de reprezentant al unității administrativ-teritoriale (locale-comunale, orășenești sau județene), deci de reprezentare a intereselor unei anumite comunități, foarte clar delimitate prin raza acesteia de competență teritorială.

25. Prin urmare, dispozițiile art. 88 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 sunt constituționale, în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză.

26. În ceea ce privește dispozițiile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, Curtea reține că acestea sunt criticate sub aspectul naturii *ope legis* a sancțiunii aplicabile în cazul constatării incompatibilității vizate de art. 88 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, în sensul că interdicția de a ocupa timp de 3 ani orice funcție publică eligibilă ar fi disproporționată cu fapta săvârșită, având consecințe deosebit de grave, și nici nu poate fi individualizată.

27. Curtea constată că prevederile legale anterior menționate au mai fost examinate în cadrul controlului de constituționalitate prin prisma unor critici asemănătoare, care reclamau, în esență, încălcarea principiului proporționalității sancțiunii, parte a principiului legalității, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție, și a principiului proporționalității, consacrat de art. 53 alin. (2) din Constituție și de art. 6 din Convenție. Prin Decizia nr. 712 din 2 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 9 februarie 2022, paragraful 19, Curtea a reiterat jurisprudența sa constantă, potrivit căreia prevederile art. 25 din Legea nr. 176/2010 se integrează scopului legii, și anume asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și prevenirea corupției instituționale, și nu vizează restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 483 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 31 ianuarie 2014, Decizia nr. 638 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015, Decizia nr. 285 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 26 iulie 2019, paragraful 43, sau Decizia nr. 279 din 4 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1147 din 27 noiembrie 2020, paragraful 22).

28. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, iar excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 se impune a fi respinsă ca neîntemeiată.

29. În plus, Curtea observă că în prezenta cauză este invocată Decizia nr. 69 din 9 octombrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 15 noiembrie 2017, prin care, potrivit susținerilor autoarei excepției, ar fi fost „tranșat” caracterul *ope legis* al interdicției de a ocupa timp de 3 ani o funcție publică eligibilă, în sensul că această sancțiune nu poate fi individualizată, fiind, astfel, contrară principiului proporționalității.

30. Or, aceste afirmații sunt eronate. Prin decizia menționată, instanța supremă a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată

de un tribunal în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Interpretarea dispozițiilor art. 69 alin. (4) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la prevederile art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările ulterioare, în sensul de a lămuri ce fel de control poate efectua instanța de contencios administrativ asupra ordinului prefectului prin care se constată încetarea de drept, înainte de termen, a mandatului de primar.” Așadar, problema de drept analizată cu acest prilej viza starea de incompatibilitate a unui primar și procedura constatării încetării de drept a mandatului acestuia prin ordin al prefectului, în timp ce în cauza de față este vorba despre starea de incompatibilitate a unui consilier județean.

31. Cu referire la soluția legislativă reglementată de art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut, în esență, că decăderea persoanei al cărei mandat a încetat, ca urmare a încălcării normelor privind conflictul de interese sau incompatibilitatea, din dreptul de a mai ocupa anumite funcții pentru o perioadă de 3 ani reprezintă o sancțiune ce operează automat atunci când sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, fără a fi necesar un act de autoritate prin care să se constate intervenită decăderea. Instanța supremă a arătat că această interdicție afectează dreptul de a fi ales, dar restrângerea este limitată în timp și există o vădită legătură între fapta imputată și sancțiune: „Este nerelevant faptul că încetarea de drept a mandatului și decăderea din dreptul de a mai ocupa funcții eligibile se aplică în mod automat pentru

toate situațiile de incompatibilitate, opțiunea legiuitorului situându-se în marja de apreciere a statului, acesta fiind în drept să considere că, ori de câte ori au fost încălcate normele privind incompatibilitatea, persoana vinovată nu mai poate fi investită cu exercițiul autorității publice o perioadă limitată de timp.” (paragrafele 51—55).

32. Se menționează, în același sens, Hotărârea din 21 octombrie 2014, pronunțată în Cauza *Naidin împotriva României*, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că o interdicție de ocupare a unei funcții publice aplicată în mod automat tuturor persoanelor cu privire la care s-a constatat că au avut calitatea de lucrători sau colaboratori ai fostei securități este conformă cu Convenția, inclusiv sub aspectul proporționalității (a se vedea paragrafele 51—56 din Decizia nr. 69 din 9 octombrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).

33. Așadar, dincolo de aspectele de fapt diferite în cele două spețe (cea analizată de instanța supremă și cea prezentă, în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate), Curtea observă, contrar susținerilor autoarei excepției, că atât Înalta Curte de Casație și Justiție, cât și Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin jurisprudența la care se face referire confirmă practic caracterul *ope legis* al sancțiunii prevăzute de art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 în sensul respectării principiului proporționalității. Relevante în acest sens sunt chiar considerentele expuse în paragraful 49 din Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului mai sus menționată, în care se reamintește că, din principiu, statele au interes legitim de a reglementa condițiile de angajare în serviciul public și că un stat democratic are dreptul de a impune ca funcționarii acestuia să fie loiali principiilor constituționale care stau la baza sa.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Simona Drăghinescu în Dosarul nr. 12.341/3/2019 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 88 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 ianuarie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,
Claudia-Margareta Krupenschi

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier proprietate privată aparținând Obștii Horezu — Căpățâna, Unitatea de Producție I Horezu — Căpățâna, județul Gorj

Având în vedere Referatul de aprobare nr. R/42.671 din 26.01.2024 al Direcției generale păduri și strategii în silvicultură,

în conformitate cu Avizul Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură din Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 410 din 10.12.2020 și ținând cont de Avizul de mediu nr. 4 din 19.07.2021 emis de Agenția pentru Protecția Mediului Gorj,

în temeiul prevederilor art. 22 alin. (12) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă amenajamentul silvic al fondului forestier proprietate privată aparținând Obștii Horezu — Căpățâna, Unitatea de Producție I Horezu — Căpățâna, județul Gorj, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală păduri și strategii în silvicultură din cadrul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor transmite prezentul ordin Obștii Horezu — Căpățâna, care răspunde de aplicarea și respectarea prevederilor acestuia.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Ionuț Sorin Banciu,

secretar de stat

București, 8 februarie 2024.

Nr. 287.

---

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL CULTURII

ORDIN**pentru completarea anexei la Ordinul ministrului culturii și identității naționale nr. 2.797/2017 privind stabilirea tipurilor de intervenții asupra monumentelor istorice, a imobilelor din zonele de protecție a acestora sau din zonele protejate care afectează în mică măsură substanța istorică și/sau sunt temporare și a condițiilor în care se pot emite avize fără consultarea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, respectiv a comisiilor zonale ale monumentelor istorice**

În temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) și ale art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 34¹ din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. I. — În anexa la Ordinul ministrului culturii și identității naționale nr. 2.797/2017 privind stabilirea tipurilor de intervenții asupra monumentelor istorice, a imobilelor din zonele de protecție a acestora sau din zonele protejate care afectează în mică măsură substanța istorică și/sau sunt temporare și a condițiilor în care se pot emite avize fără consultarea Comisiei

Naționale a Monumentelor Istorice, respectiv a comisiilor zonale ale monumentelor istorice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 918 din 22 noiembrie 2017, cu modificările ulterioare, după numărul curent 24 se introduce un nou număr curent, numărul curent 25, cu următorul cuprins:

„25.	Montarea de panouri termice solare și panouri fotovoltaice	<p>a) cu excepția imobilelor aflate în obiective înscrise în Lista patrimoniului mondial, lista indicativă pentru Lista patrimoniului mondial și în zonele de protecție a acestora;</p> <p>b) panourile nu se montează în elevația principală a construcției;</p> <p>c) suprafața panourilor nu depășește 25% din suprafața învelitorii;</p> <p>d) panourile se vor monta la același unghi cu învelitoarea existentă anterior intervenției;</p> <p>e) panourile nu sunt vizibile din spațiul public, atunci când lățimea construcției este percepută integral la un unghi de 54° măsurat în plan orizontal și când distanța măsurată de la construcția pe care sunt montate panourile este cuprinsă între o dată și de trei ori înălțimea construcției;</p> <p>f) panourile nu sunt vizibile din puncte de belvedere pentru care documentațiile de urbanism în vigoare stabilesc reguli de protejare a unor valori culturale;</p> <p>g) documentația tehnică depusă spre avizare conține piese desenate din care rezultă îndeplinirea condițiilor de la lit. b)–f);</p> <p>h) potrivit documentației tehnice depuse spre avizare, din memoriul tehnic de specialitate pentru descrierea lucrărilor de structură trebuie să rezulte că pot fi montate panouri termice solare și panouri fotovoltaice. În cazul intervențiilor asupra monumentelor istorice, memoriul tehnic de specialitate pentru descrierea lucrărilor de structură trebuie asumat de un specialist/expert atestat de Ministerul Culturii.”</p>
------	--	--

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Raluca Turcan

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul „Ferdinand I” din comuna Măneciu, județul Prahova**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
  - Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
  - art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
  - Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
  - Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
  - Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 16 din 14.12.2023;
  - Referatului nr. 14.182 din 20.12.2023 pentru aprobarea proiectului de ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul „Ferdinand I” din comuna Măneciu, județul Prahova,
- în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul „Ferdinand I”, cu sediul în comuna Măneciu, satul Gheaba nr. 5, județul Prahova, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „teoretică”, profil „real”, specializarea „științe ale naturii”, respectiv profilul „umanist”, specializarea „filologie”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, începând cu anul școlar 2024—2025.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul „Ferdinand I” din comuna Măneciu, județul Prahova, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera, profilurile, specializările, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul „Ferdinand I” din comuna Măneciu, județul Prahova, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform art. 1, cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum trei ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „teoretică”, profilul „real”, specializarea „științe ale naturii”, respectiv profilul „umanist”, specializarea „filologie”, limba de predare „română”,

forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, dar nu mai târziu de anul școlar 2030—2031;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitate.aracip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Prahova, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul „Ferdinand I” din comuna Măneciu, județul Prahova, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Prahova, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul „Ferdinand I” din comuna Măneciu, județul Prahova, Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar Județean Prahova și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Questfield” din orașul Voluntari, județul Ilfov**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 15 din 27.11.2023;
- Referatului nr. 13.686 din 8.12.2023 pentru aprobarea proiectului de ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Questfield” din orașul Voluntari, județul Ilfov, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Questfield”, cu sediul în str. Titu Maiorescu nr. 26—28, orașul Voluntari, județul Ilfov, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „teoretică”, profilul „umanist”, specializările „filologie”, „științe sociale”, respectiv profilul „real”, specializările „matematică-informatică”, „științe ale naturii”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, începând cu anul școlar 2024—2025.

(2) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Questfield”, începând cu anul școlar 2024—2025, se va numi Questfield International College din orașul Voluntari, județul Ilfov.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar particular Questfield International College din orașul Voluntari, județul Ilfov, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera, profilurile, specializările, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Questfield” din orașul Voluntari, județul Ilfov, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform art. 1, cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum trei ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „teoretică”,

profilul „umanist”, specializările „filologie”, „științe sociale”, respectiv profilul „real”, specializările „matematică-informatică”, „științe ale naturii”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, dar nu mai târziu de anul școlar 2030—2031;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitate.aracip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Questfield International College din orașul Voluntari, județul Ilfov, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 5. — Asociația Fabiola Hosu, unitatea de învățământ preuniversitar particular Questfield International College din orașul Voluntari, județul Ilfov, Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar Județean Ilfov și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind aprobarea Metodologiei pentru utilizarea sumelor din finanțarea de bază într-un procent de maximum 10% pentru cheltuieli de investiții în beneficiul procesului educațional, de cercetare, inovare și antreprenariat**

Luând în considerare:

- prevederile art. 149 alin. (6) din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare;
- Referatul de aprobare nr. 195/DGIU din 8.04.2024 privind aprobarea ordinului ministrului educației pentru aprobarea

Metodologiei pentru utilizarea sumelor din finanțarea de bază într-un procent de maximum 10% pentru cheltuieli de investiții în beneficiul procesului educațional, de cercetare, inovare și antreprenariat,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia pentru utilizarea sumelor din finanțarea de bază într-un procent de maximum 10% pentru cheltuieli de investiții în beneficiul procesului educațional, de cercetare, inovare și antreprenariat, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală învățământ universitar, Direcția generală dezvoltare patrimoniu, Direcția generală economică și

instituțiile de învățământ superior de stat duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului educației nr. 4.469/2021 privind aprobarea Metodologiei de punere în aplicare a prevederilor art. 223 alin. (2¹) din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 5 august 2021.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 22 aprilie 2024.
Nr. 4.305.

ANEXĂ

METODOLOGIE**pentru utilizarea sumelor din finanțarea de bază într-un procent de maximum 10% pentru cheltuieli de investiții în beneficiul procesului educațional, de cercetare, inovare și antreprenariat**

Art. 1. — Instituțiile de învățământ superior de stat pot utiliza din finanțarea de bază un procent de maximum 10% pentru cheltuieli de investiții în beneficiul procesului educațional, de cercetare, inovare și antreprenariat.

Art. 2. — Pentru ca instituția de învățământ superior de stat să poată utiliza sume din finanțarea de bază pentru cheltuieli de investiții, aceasta trebuie să transmită la Ministerul Educației — Direcția generală învățământ universitar, până la data de 31 martie, următoarele documente:

a) o notă justificativă avizată de rector, în calitate de ordonator de credite, din care să rezulte necesitatea solicitării unei sume din finanțarea de bază, de maximum 10%, pentru cheltuieli de investiții, aprobată de consiliul de administrație. În nota justificativă se va prezenta categoria de cheltuieli de natura investițiilor, conform prevederilor legale în vigoare;

b) hotărârea senatului de aprobare a notei justificative înaintate de consiliul de administrație.

Art. 3. — Direcția generală învățământ universitar emite o notă de fundamentare, avizată de Direcția generală dezvoltare patrimoniu și de Direcția generală economică, prin care solicită modificarea contractului instituțional, pentru evidențierea sumei destinate cheltuielilor de investiții în cadrul finanțării de bază, pe care o înaintează ordonatorului principal de credite.

Art. 4. — Ordonatorul principal de credite analizează nota de fundamentare, pe care o aprobă/respinge.

Art. 5. — Pe baza notei de fundamentare aprobate de ordonatorul principal de credite, Direcția generală dezvoltare patrimoniu solicită Ministerului Finanțelor evidențierea în bugetul Ministerului Educației a fondurilor pentru cheltuieli de capital.

Art. 6. — Ministerul Finanțelor aprobă/respinge solicitarea Ministerului Educației de evidențiere a fondurilor pentru cheltuieli de capital.

Art. 7. — Pe baza notei de fundamentare aprobate de ordonatorul principal de credite și a aprobării primite de la Ministerul Finanțelor, Direcția generală învățământ universitar emite actul adițional la contractul instituțional, în care evidențiază, cu această destinație, suma aprobată pentru cheltuieli de investiții din finanțarea de bază.

Art. 8. — Actul adițional la contractul instituțional se semnează de către instituția de învățământ superior de stat și Ministerul Educației (ME), iar pe baza acestuia instituția solicită aprobarea bugetului modificat conform prevederilor contractuale și emiterea listei cu obiectivele de investiții și alte cheltuieli de investiții.

Art. 9. — Cheltuielile pentru investiții aprobate din finanțarea de bază se evidențiază la capitolul 65.01 „Învățământ”, în cadrul titlului 51 „Transferuri între unități ale administrației publice”, alineatul 51.01.02 „Finanțarea de bază a învățământului superior”, atât în anexa la legea bugetului de stat, cât și în anexa bugetului consolidat al universității.

Art. 10. — (1) Instituțiile de învățământ superior de stat cărora li se repartizează pe baza actului adițional la contractul instituțional fonduri pentru cheltuielile de investiții, în beneficiul procesului educațional, de cercetare, inovare și antreprenariat, la solicitarea acestora, vor depune la finele anului financiar, la Direcția generală învățământ universitar, o situație justificativă privind utilizarea acestor fonduri și vor publica pe site-ul universității un raport sintetic.

(2) Sumele repartizate pentru cheltuielile de investiții și rămase neutilizate la sfârșitul anului financiar vor fi utilizate în anul următor cu aceeași destinație.

(3) Prin excepție de la prevederile art. 1, nu sunt eligibile instituțiile de învățământ superior care sunt la data alocărilor financiare nu au transmis, în conformitate cu prevederile art. 112 și art. 124 din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare, datele în platforma

națională unică de raportare în învățământul superior (PNRUIS)/platforma națională de colectare a datelor statistice pentru învățământul superior (ANS) și Registrul unic național integrat al diplomelor și actelor de studii (RUNIDAS)/Registrul matricol unic al universităților din România (RMUR), conform calendarului stabilit de Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior (CNFIS)/ME.

(4) Instituțiile de învățământ superior, până la îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1), nu pot înainta Ministerului Educației o nouă solicitare pentru aprobarea unei cheltuieli de investiții în beneficiul procesului educațional, de cercetare, inovare și antreprenariat.

Art. 11. — (1) Ministerului Educației notifică, verifică și/sau controlează instituțiile de învățământ superior de stat privind utilizarea sumelor în concordanță cu scopul pentru care au fost alocate.

(2) Anual, Ministerul Educației publică pe site-ul propriu un raport cu privire la utilizarea sumelor alocate din finanțarea de bază pentru cheltuielile de investiții, în beneficiul procesului educațional, de cercetare, inovare și antreprenariat, pentru anul financiar anterior.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

